

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΛΙΘΩΝ

Ο ΓΑΜΟΣ

Ἡ συνήθεια τῶν στεφάνων στὸ γάμο εἶναι ἀρχαιοτάτη. Ὁ Ὑμέναιος παριστάνετὸ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ τοὺς Ῥωμαίους φορῶν στέφανον στὸ κεφάλι καὶ κρατῶν στέφανον στὸ δεξιὸ χεῖρ.

Ἐπίσης οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρουν ὅτι ὁ μέγας Ἀλέξανδρος κατὰ τοὺς γάμους του φοροῦσε στέφανον καὶ προσέφερε ἕναν ἄλλον στὴ Ῥωζάνη. Καὶ στὰ Τυρρηνικὰ μνημεῖα οἱ νυμφῖοι ἀπεικονίζονται στεφανωμένοι.

Στὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς ὑπάρχουν περιεργότερες συνήθειες σχετικῶς μὲ τὰ στέφανα.

Στὴν Κόρπαθο τὰ πλέκουν οἱ νέες καὶ οἱ ἔφηβοι τὴν παραμονὴ τοῦ γάμου ἀπὸ κλάδους ἀμπέλων. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ σχετικὸν δίστιχον :

«Ἄντρα τὸν θέλω πάρει
μὲ κλῆμα μὲ στεφάνι.»

Στὴν Κύπρο οἱ στέφανοι ἐπλέκοντο ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ κλάδους ἐλαίας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλεξίματος ἐψάλλοντο διάφορα τροπάρια.

Στὰς Ἀθήνας μέχρι τοῦ 1860 οἱ στέφανοι ἐπλέκοντο ἀπὸ κλήματα καὶ ἐστολίζοντο μὲ ἀνθή.

Στὴν Κέρκυρα ὁ κάτω κύκλος τοῦ στεφάνου τοῦ ἀνδρὸς ἦτο ἐκ κλήματος ἐπιχρυσωμένου καὶ τῆς γυναικὸς ἐκ κλήματος ἐπαργυρωμένου.

Στὴν Δημητσάνα, ὅπως καὶ στὴ Ῥωσία, τὰ στέφανα ἀνήκουν στὴν ἐκκλησία. Εἶναι ἀσημένια καὶ βαρεῖα, ἔχουν σχῆμα μῆτρας καὶ ἐνοικιάζονται ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας στοὺς μελλονύμφους.

Ὁ στέφανος θεωρεῖται σὲ πολλὰ μέρη ὡς ἀμοιβὴ τῆς παρθενίας. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐρχόμενοι εἰς δεῦτερον γάμον δὲν στεφανώνονται.

Στὴν Κερασσοῦντα, οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμπροῦ, πηγαίνουν ἀπὸ τὸ πρωὶ στὸ ἀμπέλι, κόβουν κλήματα καὶ πλέκουν τοὺς στεφάνους, τραγουδώντας :

«Τὸ εὐλογημένο τὸ βεργί
Ποῦ πάει νὰ στεφανώση.»

**

Στὴν Θράκη κατὰ τὴν εἰσοδὸ τῆς νύφης καὶ τοῦ γαμπροῦ στὸ καινούργιο τους σπιτί τοὺς προσφέρεται ψωμί καὶ ἄλατι. Καὶ τῶν ἐν τῷ ψωμί δαγκάνοντας ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο κατὰ σειρά.

Στὴν Γαλλία κατὰ τοὺς παλαιότερους χρόνους προσέφερετο εἰς τοὺς νεόνυμφους εἰς μὲν τὴν ἐκκλησίαν ψωμί, στὸ δὲ σπιτί κρασί.

Στὰς Ἰνδίας οἱ νεόνυμφοι ἔτρωγαν κατὰ τὴν δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τοῦ γάμου στὸ σπιτί τῆς νύφης σφάγια ἀπὸ τὴν θυσιάν πού προσέφεραν στοὺς θεοὺς. Καθὼς δὲ ἔμπαιναν στὸ σπιτί τοὺς ἔπιναν ξυνόγαλο.

Στοὺς ἀρχαίους Ῥωμαίους κατὰ τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν γάμους οἱ νεόνυμφοι καθή-
μενοι ἐπὶ θρό-
νων ἔτρωγαν
πλακοῦντας καὶ
ἀπήγγελλαν διά-
φορα ρητά.

Εἰς πολλοὺς δὲ
σήμερᾳ ἡμιπο-
λιτισμένους λα-
οὺς ἡ τελετὴ
τοῦ γάμου συνί-
σταται κυρίως
στὸ νὰ φάνε οἱ
νεόνυμφοι ἀπὸ
τὸ ἴδιο πιάτο
καὶ νὰ πιοῦνε
ἀπὸ τὸ ἴδιο
ποτήρι.

Τὸ «Ἡσαία Χόρευε», τὸ ὁποῖον ὑπάρχει στὴν χριστιανικὴ ἱερο-
τελεστία τοῦ γάμου καὶ φαίνεται νὰ προέρχεται ἀπὸ ἀρχαιοτάτην συ-
νήθειαν ὀφίεται καὶ σὲ πολλοὺς βορείους λαοὺς, πού οἱ ψάμοι
τοὺς δὲν ἔχουν καμμιά ὁμοιότητα μὲ τοὺς δικούς μας.

Τὰ Ἰνδικὰ βιβλία ἀναφέρουν ἕνα πολὺ παλιὸ ἔθιμο κατὰ τὸ ὁ-
ποῖο, πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νεόνυμφων στὸ σπιτί των, ὁ γαμ-
πρὸς πιάει ἀπὸ τὸ χεῖρ τῆ νύφης καὶ τὴν περιφέρει τρεῖς φορὲς
γύρω ἀπ' τὴν ἐστία.

Στὴ Γερμανία σὲ τέτοια διατύπωση ὑποβάλλεται ἀκόμα καὶ σή-
μερᾳ ὄχι μονάχα ἡ νύφη, ἀλλὰ καὶ ἡ νεοπροσλαμβανομένη στὸ σπιτί
ὑπερέτρια.

Ὁ Παλαῖος

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΟΜΗΣ

TOY GEORGE AURIOLE

Ξέρετε τὸ Μονακό; Εἶνε ἕνα μικρὸ βασίλειο πού βρίσκεται στὴ
Γαλλία πρὸς τὸ μέρος τῆς Μεσογείου. Ὁ πρίγκηψ τοῦ κρατιδίου
αὐτοῦ, συνοδεύεται πάντοτε ἀπὸ τοὺς σωματοφύλακάς του, πού εἶνε
σαράντα καὶ ἄπανο. Ἡ θάλασσα διασχίζεται ἀπὸ τὸ στόλο του, ἁ-
παρτίζομενο ἀπὸ μιὰ μικρὴ γολέττα καὶ ἕνα γιάχτ. Τὸ Μονακό εἶνε
μέρος πολὺ ὁμορφοῦ, ἂν καὶ ὁ πρίγκηψ του εἶνε γιὰ τοὺς τύπους.
Ἡ θρησκεία τοῦ τόπου εἶνε πολὺ παράδοξη : λατρεύουν τὸ κόκκινο
καὶ τὸ μαύρο. Καὶ τὰ πιδ ἔνδοξα πρόσωπα τοῦ
κόσμου πηγαίνουν ἐκεῖ νὰ υποβάλουν τὰ σέβη των
σ' αὐτὲς τὶς δυὸ θεότητες μέσα στὸν μεγάλον καθε-
δρικό ναὸ τῆς Ρουλέττας.

Στὸ Μονακό, λοιπὸν, σὲ μιὰ μικρὴ κοιμῆ βίλλα,
ζοῦσε ἕνας κύριος πολὺ ἐπιβλητικὸς μὲ τὴν κόρη
του, ἡ ὁποία ἦτο μαγευτικῆς καλλονῆς. Ξανθὴ
μὲ μεγάλα μάτια, — ξανθὴ καὶ λευκὴ.

Αὐτὸς ὁ κύριος εἶχε ὥραια λευκὴ γενειάδα καὶ
ἕνα χαριτωμένο μαυροῦπρητέη πού τὸν ἔλεγε Τζών.
Τὸν ἴδιον τὸν ἔλεγαν κύριον Κόμητα.

Μιὰ μέρα κατὰ τὰ Χριστούγεννα ὁ κύριος Κόμης
ἔστειλε νὰ φωνάξουν σπιτί του ἕναν ἀδαμαντοπῶλη
μὲ τὴν εἰδικὴ ἐντολὴ νὰ τοῦ φέρῃ τὰ πιδ πλοῦσα κοσμήματά του,
προκειμένου νὰ κἀν τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα του.

Σὰς ἀφῆνον νὰ φαντασθῆτε τὴν χαρὰ τοῦ κοσμηματοπῶλου. Νὰ
γίνῃ προμηθευτὴς ἐνὸς τόσο ἐπισήμου ὑποκειμένου ! Θὰ ἔβαζε
τώρα στὸ κατάστημά του, μιὰ ἐπιγραφή πού τόσα χρόνια τὴν ὄνει-
ρευότανε : — **Γασπάρ Ταγιεφέρ, κοσμηματοπῶλης, — Προμη-
θευτὴς τοῦ κ. Κόμητος**

Ἀμέσως λοιπὸν τσακίστηκε νὰ πάη στοῦ Κόμητος μὲ μιὰ κασ-
σετίνα γεμάτη ἀπὸ τὰ πολυτιμώτερα κοσμήματά του.

— Τόκ ! τόκ ! τόκ !

— Εμπρός ! Περᾶστε !

Ὁ κύριος Κόμης ἦτο στὸ γραφεῖο του καὶ τακτοποιοῦσε τὰ τρα-
πέζογραμμάτια τοῦ.

— Κύριε Κόμη, εἶπε ὁ ἔμπορος ὑποκλινόμενος, μέχρι τάπητος, νὰ
ὄτι ἐκλεκτὸν ὑπάρχει στὸ κατάστημά μου....

Ὁ κύριος Κόμης ἔπηρε τὴν κασσετίνα, τὴν ἔβαλε ἀπάνω στὸ
τραπέζι του καὶ τὴν ἀνοίξε.

— Ὡ, ἔκανε ἔκθαμβος, τί ρουμπίνια, τί διαμάντια, τί μαργαρι-
τάρια !... Ἐδῶ μπορεῖ κανεὶς νὰ στολίσῃ μιὰ βασίλισσα.

Μὰ καθὼς μιλοῦσε — φροῦ ! φροῦ ! τόκ ! τόκ ! ἔχτύπησαν στὴν
πόρτα. Εἶταν ἡ ὥραια δεσποινίς, ἡ κόρη του.

— Παλάκη, τοῦ εἶπε μὲ μιὰ μουσικὴ φωνή, ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ
πρίγκηπος θέλει νὰ σὰς μιλήσῃ...

— Νὰ τὸν πάρῃ ὁ διάβολος !...

— Μὰ, παλάκη... φαίνεται πὼς θέλει νὰ σὰς πῆ κάτι ἐξαιρε-
τικοῦ ἐνδιαφέροντος...

Τότε, πολὺ ἀνυπόμονος ὁ Κόμης ἔκλεισε τὸ συρτάρι του, ἀφῆνον-
τας μέσα τὴν κασσετίνα μὲ τὰ πολυτίμα πετράδια, καὶ εἶπε στὸν
κοσμηματοπῶλη.

— Μοῦ ἐπιτρέπεται ;

— Κύριε Κόμη ! ἀπάντησε ἐκεῖνος ὑποκλινόμενος :

Ὁ Κόμης ἐ-
ξῆλθε. Ὁ κο-
σμηματοπῶλης
περίμενε μισὴ
ὥρα, μιὰ ὥρα,
ἄλλη μισή. Ὁ
Κόμης δὲν ἐφαί-
νετο πουνενά !
Αὐτὸ ἔταν ὑλοπτο
Ὁ κοσμηματο-
πῶλης ἤθελε
νὰ πάρῃ τὰ πε-
τράδια του καὶ
εἰδοποίησε καὶ
πῆγε ἡ Ἀσι-
νομία.

Ἄνοιξαν τὸ
συρτάρι. Δὲν
ἔπρηξε πιά τί-

ποτε μέσα. Ἀλλὰ μέσα στὸ βάθος του ἀνεκάλυψιν ἕνα μικρὸν παρα-
θυράκι πού συγκοινωνοῦσε μὲ τὴν διπλανὴν κάμαρῃ διὰ μέσου τοῦ
τοίχου.

Τότε ὁ κοσμηματοπῶλης κατόλαβε ὅτι κατεχράσθησαν τῆς καλω-
σύνης του καὶ ἐμάντευσε δεῖ τὰ διαμάντια του θὰ ἐπέταξαν μαζί μὲ
τὸν κ. Κόμητα σὲ ἄλλες χῶρες.

Γύρισε περίλυπος στὸ κατάστημά του. Εἶχε χάσει ὀκτακομμυρίων
κοσμήματα ! Καὶ τὸ μόνο κέρδος πού τοῦ ἔμεινε ἦταν νὰ γραφεῖ
στὴν ἐπιγραφή τοῦ καταστήματος, τοῦ μὲ μεγάλα γράμματα : —
**Γασπάρ Ταγιεφέρ, Κοσμηματοπῶλης — Προμηθευτὴς τοῦ
Κόμητος !....**

(George Auriole)

